

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΚΑΙ Ο ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Σεμνήν και ἐπιβάλλουσιν τελετὴν διωργάνωσεν ἡ «Ἐταιρεία τοῦ Περιοδικοῦ τύπου» στέψασα τὴν παραμονὴν τῆς Ἑθν. εορτῆς διὰ μεγαλοπρεπῶν ἐκ δάφνης στεφάνων τοὺς ἐν τῷ Ἀ' Νεκροταφείῳ τάφους τοῦ Κοραΐ, τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Κανάρη καὶ τοῦ Ἀνδρούτσου. Εἰς τὸν πένθιμον ἑορτασμὸν παρέστη ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, ὁ γραμματεὺς τοῦ Δήμου καὶ πλείστοι, ἰδίᾳ ἐκ τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ.

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Κοραΐ προσεφώνησεν, ἐντολῇ τῆς Ἐταιρείας, ὁ διευθυντὴς τῆς «Παναγοθήκης» ὡς ἑξῆς :

«Τοὺς τάφους τριῶν ἐπιφανεστάτων πρωταθλητῶν τοῦ ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἱεροῦ ἀγῶνος, τὰ δοτὰ τῶν ὁποίων φιλοτιμόγῳ, ἀλλὰ καὶ ζηλοτύπῳ κρατεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἡ γῆ αὐτῆς τῶν μεγάλων Ἱστορικῶν ἀναμνήσεων, ἡ «Ἐταιρεία τοῦ Περιοδικοῦ Τύπου» Ἀθηνῶν ἀπηχοῦσα πόθον εὐλαβῇ καὶ ἀγκοινοῖ, στέφει ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνδόξου ἡμέρας μὲ δάφνης στεφάνους.

Δάφνη ἀπλῆ, ἀλλ' ἀμάραντος· προσήκει εἰς τὰ λείψανα τῶν ἡρωικῶν προμάχων τῆς Πατρίδος, ἥτις, μετὰ τόσα μαρτύρια καὶ τόσους διωγμούς, χάρις εἰς τὴν ἐθελουσίαν αὐτῶν, ἀνέστη ὡς ὁ Θεὸς ἀνθρώπων, ἵνα κηρύξῃ καὶ πάλιν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐγκολπωθῇ τὴν σημαίαν τοῦ Πολιτισμοῦ. Ἡ δάφνη εἶνε τὸ μᾶλλον ἀρμόδιον ἐπιμνημόσυνον θυμιάμα, μὲ τὸ ὁποῖον τὸ Ἔθνος, ἐλευθερὸν ἢ δουλεῖον, περιβάλλει τὰ τιμημένα ὀνόματά των. Ὁ δαυλὸς τοῦ Κανάρη, ὅστις ἐμνηκύνθη εἰς στήλην πυρὸς διασκορπίσας τὰ σκότη τῆς δουλείας, ἡ στρατηγικὴ ἰδιοφυΐα τοῦ Κολοκοτρώνη, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ ἄνθρωπος ἐνδοξοῦς ἡγεμὼν τοῦ Μωρεῶς, ἡ πολυμήχανος τόλμη τοῦ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσου, ὅστις ἀπθανάτισθη εἰς τὴν Γραβιὰν καὶ ἐξέπνευσεν ἐπὶ τοῦ Ἀθανάτου τῆς Ἀκροπόλεως Βράχου, ἀποτελοῦν τὰς χαρακτηριστικτέρας ἐκδηλώσεις τῆς Μεγάλης Ἑποποιίας. Εἰς τὸν σεμνὸν τοῦτον περίβολον συνηγῆθαι αἱ ἐκφραστικώτεραι φωνογονωμαὶ τῆς νεωτέρας Ἑθνικῆς δόξης : ὁ πυρπολητὴς ἐκ τῶν Νήσων, ὁ στρατάρχης τῆς Πελοποννήσου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Στέφαντες σήμερον τοὺς τάφους τῶν τριῶν τούτων ἐνδόξων ἡρώων, στέφομεν ἅμα νοερώς καὶ πάντας τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος εὐκλεῶς ἀγωνισαμένους. Ἀλλὰ πρὶν ἢ καταθέσωμεν τὰ θαλερὰ κτερίσματα ἐπὶ τῶν τάφων ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῇ ἀπλότῃ αὐτῶν ἐγκλείουσι τόσῳ μεγάλῃ δόξαν καὶ τόσῳ φωτεινῇ ἱστορίᾳ, πρὸ τοῦ παλλεύκου μανσωλείου σου προσερχόμενοι, Ἀδαμάντιο Κοραΐ, γεγραρὲ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Γένους πρόδρομος, καταθέτομεν φύλλα δάφνης, ταπεινοὶ ἀλλὰ πιστοὶ ἐργάται τοῦ καλῶν, τοῦ ὁποῦ οὐ ὑπῆρξας ὁ ὑπέρροχος καὶ ἀπαράμιλλος Διδάσκαλος. Στεφανοῦμεν σέ, ὅστις ἔζησας μὲ τὸν ἄβυστον πόθον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος· σέ, ὅστις ὑπὲρ τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἡθικοῦ μεγαλείου τῆς παῖσαν ἀφίερωσας τὴν διάνοιαν· σέ, ὅστις ἀνεδείχθη εἰς χρόνους περιπετειώδεις καὶ ἐπωδύνους, τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ὁ σοφὸς καὶ ἐμπνευσμένος Ἱεροφάντης».

Εἴτα ἐπακολούθησεν ἡ στέψις τῶν ἄλλων τάφων, προσφωνησάντων ἐνθουσιωδῶς τῶν συναδέλφων κ. κ. Αἰ. Σπηλιωτοπούλου καὶ Σ. Τσαλούχου. Ἡ εορτὴ ἐνεποίησεν εἰς πάντας τοὺς παρευρεθέντας βάθυτάτην συγκίνησιν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ Παρνασσῷ ὁ κ. Λάμπρος ἀνεκοίνωσεν νέα περὶ τῆς κόρης τῆς Λήμνου, ἣτις ἔδωκεν ὕλην εἰς τὸ γνωστὸν δράμα τοῦ Προβελεγγίου, ὁ ὁποῖος ὡς ποιητῆς, δὲν ἠρεύνησε πηγὰς, ἀλλ' ἀπλῶς ἐκ τῆς παραδόσεως ἐνεπνεύσθη.

Ἐν παλαιὸν βιβλίον περιτλήθεν εἰς χεῖρας τοῦ κ. Λάμπρου, ὁ ὁποῖος εὗρεν εἰς ἐξαμέτρους λατινικοὺς στίχους πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς κόρης τῆς Λήμνου. Ἰδίως ἐξαίρεται ἡ ἀνδρεία τῆς εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος αὐτῆς ἐναντίον τῶν Τούρκων, ὅτε ὁ ἡρωϊσμός αὐτῆς ἐκλείσθη διὰ τῆς παραδόσεως.

Ὁ κ. Ἀδαμαντίου ὠμίλησε περὶ τῶν φραγκικῶν ἐπιδράσεων εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ Μιστρά.

Εἰς τὰς Ἑλληνικὰς χώρας, ἂν ἐξαίρεσωμεν τὴν Ρόδον καὶ τὴν Κύπρον, ἐλάχιστα ἔχνη παρατηροῦνται ἐπιδράσεως τῆς γοθικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Εἰς τὴν Χαλκίδα, εἰς παλαιὰν βασιλικὴν ἀνοικοδομηθεῖσαν ἐπὶ Φραγκοκρατίας, ὑπάρχουν ἔχνη φραγκικῆς ἐπιδράσεως. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Δαφνίου καὶ εἰς ἐκκλησίαν κατεστραμμένην τῶν Ἀθηνῶν, τὴν Ὑπαπαντήν, εἰς τὰς ὑπηρείας τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἐν δὲ τῇ Πελοποννήσῳ εἰς τὴν Ἀνδραβίδαν, τὴν πρωτεύουσιν τοῦ πριγκιπάτου τῆς Ἀχαΐας, σώζονται τὰ λείψανα λατινικῆς ἐκκλησίας, τῆς Ἀγίας Σοφίας, καὶ παρὰ τὸν Ἀλφεῖον τῆς Παναγίας τῆς Ἰσοβάς.

Ἰδίως ὅμως εἰς τὴν πολύτιμον νεκρόπολιν τοῦ Μιστρά, τὸ Γεράκι, παρατηροῦμεν περισσότερα ἔχνη φραγκικῆς ἐπιδράσεως εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν ναῶν. Εἰς τὸν Μιστράν ἔχομεν ὀλίγητα τεκμήρια γοθικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Τόξα τινὰ γοθικά, κοσμήματα τινὰ παραθύρων τῶν Παλαιῶν, ἰδίως δὲ τοῦ πύργου τῆς Περιβλέπτου καὶ τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Παντανάσσης. Ὡς τύπος ὅμως τοῦ κωδωνοστασίου τούτου ἐχρησίμευσεν τὸ ὄραϊον τοῦ Ἀφεντικῶ.

Τὴν αἰτίαν τῶν ἐπιδράσεων τούτων εὕρισκει ὁ κ. Ἀδαμαντίου εἰς τὰς ξένας ἡγεμονίδας, αἱ ὁποῖαι ἔζησαν εἰς τὸν Μιστράν, γεγόμεναι σύζυγοι τῶν δεσποτῶν. Εἰς τὰς ἤδη δὲ γνωστὰς Ἰταλίδας δεσποίνας προσέθηκε καὶ μίαν Γαλλίδα, τὴν Ἰσαβέλλαν ντὲ Λουζινιάν, τῆς ὁποίας τὸ μονόγραμμα ἀναγινώσκεται ἐπὶ μαρμάρου τοῦ Μουσείου Μιστρά.

Εὐρίσκει δὲ ὁ κ. Ἀδαμαντίου εἰς Κυπρίου χρόνον γράφους καὶ τὴν εἰδήσιν, ὅτι ἡ κόρη τοῦ δεσπότη Θεοδώρου Β' Ἑλένη ὑπανδρεύθη τὸν Ἰωάννην Β' καὶ ἔγεινε ῥήγαινα τῆς Κύπρου. Αἱ ἐπιδράσεις ὅμως αὐταὶ εἶνε μόνον ἐξωτερικαί, χωρὶς νὰ μεταβάλλωσι τὴν φύσιν τῆς βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἡ ὁποία ἔμεινε πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις αὐτῆς. Οὕτω καὶ ἡ μελέτη τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ὡς καὶ ἡ μελέτη τῆς λογοτεχνίας δεικνύει, ὅτι οὐδεμία ξενικὴ κατὰκτησις ἡδυνήθη νὰ ἀλλοιώσῃ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ἀρχ. σχολὴν ὠμίλησεν ὁ κ. Β. Χιλ περὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ Ἑρεχθείου, καὶ ὁ κ. Β. Δινσμὸρ περὶ τῶν Προπυλαίων.

Εἰς τὴν Γερμανικὴν ἀρχ. σχολὴν ὠμίλησεν ὁ κ. Οὐγκο Πρίντς περὶ τῆς ἀρχαίας Κρητικῆς θρησκείας καὶ ὁ κ. Δαίρπεφελδ περὶ ἀνασκαφῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Πίσᾳ (παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν).

Οἱ ἀναχωρήσαντες διὰ Καίρον, ὅπως ἀντιπροσωπεύουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον Ἀρχαιολόγοι, θὰ κάμουν τὰς ἑξῆς ἀνακοινώσεις : Ὁ κ. Καββαδίας θὰ ὁμιλήσῃ «περὶ ἀρχαίων Ἑλληνικῶν πολιτισμῶν». Ὁ κ. Σπ. Λάμπρος «περὶ τῆς γενέσεως τοῦ δικεφάλου αἵτου καὶ τῶν εἰκόνων τῶν

Βυζαντινὸν Αὐτοκρατορῶν». Ὁ κ. Τσουντας «περί τῆς ἐξελίξεως τοῦ σπειροειδοῦς Μυκηναϊκοῦ κοσμήματος». Ὁ ἑφορος κ. Στάης, «περί τοῦ περιωνύμου ἀναγλύφου καὶ τῶν βάθρων τῶν ἀνευρεθέντων μεταξὺ Φαλήρου—Πειραιῶς». Ὁ ἑφορος κ. Γ. Σωτηριάδης θὰ ἐλέγξῃ ἐκ νεωτέρων ἐρευνῶν γεωγραφικὰς ἀνακρίσεις, ἀπαντώντας παρὰ τῷ ἀρχαίῳ συγγραφῇ Πολύβιου.

Ἐν Σπάρτῃ ἔξωθεν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Θεάτρου ἀνευρέθησαν πῆλινα εἰδῶλια τοῦ 2ου καὶ 3ου μ. Χ. αἰῶνος, μετ' αὐτῶν δὲ παραδόξως ἀναμειγμένα καὶ μολύβδινα ἀναθήματα, εὐρισκόμενα συνήθως εἰς τὰ πολὺ παλαιὰ στρώματα τῆς 5ης καὶ 6ης π. Χ. ἐκατονταετηρίδος. Οἱ ἀνασκάπτοντες τὸ Ρωμαϊκὸν Θεάτρον ἀρχαιολογοὶ ἀπέκοψαν μέρος τοῦ ἀσβεστοκτίστου κρηπίδωματος, ἵνα ἀνερευνηθῶσι τὰ ἐπ' αὐτὸ ἀρχαία στρώματα, κείμενα παρὰ τὸν πανάρχαιον ναὸν τῶν γεωμετρικῶν χρόνων.

Πλείστα γεωμετρικὰ ἀγγεῖα, χάλκιναι πόρπαι, περόναι, ταινίαι, δακτύλιοι, χαλκοὺς κριός, βούς, χελώνη, ὀστῆνος βούς, κίων. εἰς σκαρβαῖος καὶ ψηφίδες ὄρουμο ἐξ ὑελοῦδος μάξης διακρίνονται μεταξὺ τῶν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ εὐρημάτων.

Τοῦ Ἡρώου ἐλάχιστος γῶος ἔχει ἀνασκαφῇ, εὐρέθησαν δ' ἐν αὐτῷ πῖθοι ἀνάγλυπτοι, ἔνθα ἀκριβῶς τὰ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Σπάρτης ἀποκείμενα λαμπρὰ ἀνάγλυφα τοῦ 6ου αἰῶνος.

Δύο τεμάχια ἰσχυρῶς ἀνάγλυπτα μετὰ μέρους λεόντων, πάντως προέρχονται ἐκ τοῦ πηλίνου ἀετώματος τοῦ παναρχαίου ναοῦ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ ἐν Γαργαλιάνοις γνωστοῦ λογίου κ. Νίκου Λαμπροπούλου ἐξεδόθη, τρίτον ἤδη ἔτος, τὸ «**Τριφυλιακὸν Ἡμερολόγιον**». Ἡ ὕλη εἶνε ἐκλεκτὴ γραφεῖσα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἐγκρίτους λογογράφους καὶ ποιητάς. Δημοσιεύονται ἐν αὐτῷ μελέται, διηγήματα, μεθυγραφίαι, ποιήσεις τῶν κ. κ. Σπ. Δεβιάκη, Γ. Δροσίνη, Κ. Καιροφύλα, Δ. Καλογεροπούλου, Ι. Κονδυλάκη, Ν. Λαμπροπούλου, Π. Δημητρακοπούλου κ.λ.π. καὶ τῶν κυριῶν Εἰρήνης Ἀθηνάϊας, Σιδύλλης, Ἐλ. Λάμαρη, Ρεβέκκας, καὶ Μ. Πιπιζῆ. Τὸ «Τριφυλιακὸν Ἡμερολόγιον» ἐδραιωθὲν χάρις εἰς τὴν δεξιότητα τοῦ φιλοκάλου ἐκδότου, κατέχει ἐξαιρετικὴν ὅλως θέσιν ἐν τῇ φιλολογικῇ ἐπαρχιακῇ κινήσει.

Μ. Constantin Rados à l'Exposition Maritime Internationale de 1907 par un Bordelais Bordeaux. Εἶνε δικαία ἡθικὴ ἱκανοποίησις ἡ ἐκδοσις τοῦ τεύχους τούτου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκείρεται ἡ θαυμασία δράσις τοῦ κ. Κωνστ. Ράδου ἐν τῇ Διεθνείᾳ Ναυτικῇ ἐκθέσει τοῦ Βορδῶ, τῇ γενομένῃ πρὸ διετίας. Ὁ κ. Ράδος διὰ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ τῆς ἀόκνου καὶ πεφωτισμένης συνετέλεσεν ὅπως ἡ Ἑλλάς ἀντιπροσωπευθῇ ὅσον ἦτο δυνατόν πληρέστερον καὶ ἐπιτυχέστερον, καὶ νὰ ἐφελκύσῃ οὕτω τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ξένων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ἐπισκεπτῶν ἐν γένει τῆς ἐκθέσεως.

Ἐξεδόθη γαλλιστὶ ἡ ἐν τῇ σειρᾷ τῶν διαλέξεων τοῦ «Monde Hellenique» γενομένη ὁμιλία τοῦ φίλου κ. Ν. Λάσκαρη **Περὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ Νεοελληνικοῦ θεάτρου**. Ἡ ὁμιλία ἦτο μία φαιδρωτὰ ἐκ τῆς νηπιώδους καταστάσεως τοῦ Ἑλλ. θεάτρου, τὸ ὁποῖον ἡκολούθει τὴν ὄλην τότε μορφήν τοῦ ἀναγεννωμένου ἔθνους. Ἀλλ' ἂν δι' ἡμᾶς ἡ περιγραφή τῆς πρώτης ἐκείνης ἐποχῆς ἐνέχει ἐνδιαφέρον,

ἡ Γαλλικὴ μετάφρασις δὲν ἦτο ἀπαραίτητος, προκειμένου νὰ γνωσθῶσι λεπτομέρειαι, αἱ ὁποῖαι μόνον τὸν εἰρωνικὸν γέλωτα δύνανται νὰ προκαλέσουν.

Ρήγας Γκόλφης **Τὰ τραγούδια τοῦ Ἀπρίλ. Ποιητικὴ συλλογὴ** ἐξ 80 σελίδων καὶ 40 ποιημάτων. Ὁ ποιητὴς δυστυχῶς εἶνε μαλλιάρος καὶ τὸ ποιητικὸν αἶσθημά του, τὸ ἄξιον προσοχῆς, πνίγεται εἰς τὴν γλωσσικὴν ἀκαλαίσθησιν. Δὲν θέλουν νὰ ἐννοήσουν μερικοὶ νεαροὶ ποιηταί, ἄξιοι ἀληθῶς καλλιτέρις, μέλλοντος, ὅτι αὐτοκτονοῦν φιλολογικῶς παρασυρόμενοι εἰς τὴν καταδόθραν, ἡ ὁποία λέγεται μαλλιαρικός. Εἶνε ἀξιολύπητοι διότι ἦτο δυνατόν νὰ ἀναγνωσθοῦν καὶ νὰ ἐκτιμηθοῦν, ἂν ἐχαλινάγῳ τὸς γλωσσικοὺς ἐξωφρενισμοὺς τῶν.

Νέηλος ποιητῆς, μὲ ξενικὴν φυσιογνωμίαν, ποιητικὰ μαλλιά καὶ ἀρετὰ χρήματα ὁ κ. Σικελιανὸς μύστης μίαν φορὰν τῆς «Ν. Σκηνῆς» κατὰ τὴν μακαρίτικην Χρηστομάνειον ἐποχὴν, ἐξέδωκε τὸν **Ἀλαφροῖσκιωτον**. Οἱ γλυκανάλατοι κριτικοὶ τῆς κλίμας ἐλυσιθέντες ἀπὸ τὸ δέλεαρ τῶν λιρῶν, ἐξετράπησαν εἰς βιαιοπραγίας κατὰ τῆς αἰσθητικῆς, καύσαντες ἄφθονον λιθανωτὸν πρὸ τῆς ποιητικῆς αὐτῆς ἐμφανίσεως καὶ δὲν ὤκνησαν νὰ παραβάλλουν τὸν ποιητὴν τοῦ Ἀλαφροῖσκιωτου πρὸς τὸν Σολωμόν, τινὲς δέ, ἀντιστάσεως μὴ οὔσης, τὸν Ἰανεκήρυξαν ἀνώτερον ἀκόμη τοῦ ψάλτου τῆς Ἐλευθερίας. Καλὰ κοιμᾶται ὁ δυστυχισμένος Σολωμὸς εἰς τὸν τάφον τοῦ. Περιττὸν νὰ τοῦ ταρασσούν τὴν γαλήνην οἱ τυφλοπόντικες τοῦ Ἀλαφροῖσκιωτου!

Ἐθνικὰ ὑποθῆκαι, ὑπὸ Στέλιου Τσαλούχου. Ὁ συνάδελφος διευθυντῆς τοῦ «Ἐθνικοῦ βήματος», ὃν διακρίνει εὐτολμος δόσις, ἐκθέτει τὰς σκέψεις αὐτοῦ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς πολιτειακὰς ἐκδηλώσεις καὶ διαγράφει ὁποῖον πρέπει νὰ εἶνε τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα ἐν τοῖς ἐθνικοῖς ζητήμασιν. Ὁ συγγραφεὺς δεικνύει διὰ τῆς μελέτης ταύτης εἰλικρινὴ πατριωτισμόν.

Ὁ σεβ. ἐπίσκοπος Σύρου κ. Ἀθανάσιος ἐξέδωκεν ἐπιστημονικὴν ἀνασκευὴν τῶν **περὶ καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου** ἰδεῶν τοῦ καθηγητοῦ κ. Μηλιαράκη.

Ἡ ζωὴ μου. Ὁ Σύλλογος περὶ διάδοσιν τῶν Ὁφελίμων βιβλίων ἐξέδωκε τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ τοῦ Δ. Βικέλα, τὰ ὁποῖα οὗτος βνήσκειν κατέλιπε πρὸς ἔκδοσιν εἰς τὸν σύλλογον. Τὰ ἀπομνημονεύματα ἀφορῶσι τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἀναφέρονται δὲ εἰς προσωπικὰς ὅλως ἀναμνήσεις. Ἐκτὸς τῆς ἀφηγήσεως τῶν οἰκογενειακῶν γεγονότων, περιλαμβάνονται ἐντυπώσεις αὐτοῦ ἐκ τῆς γνωριμίας μετ' ἐπιφανῶν φίλων του τοῦ Λέοντος Μελά, Τ. Φιλήμονος, Σπυρ. Τρικούπη, Ἀλ. Ραγκαβῆ, Ἰουλ. Τυπάλδου. Ἐνδιαφέρον εἶνε τὸ μέρος τῶν φιλολογικῶν του ἐκμυστηρέψεων, ἐν ᾧ συνοψίζονται καὶ αἱ γνωσταὶ περὶ γλώσσης ἰδέαι τοῦ ἐκλιπόντος λογίου.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἡ «**Επιστημονικὴ Ἠχώ**», ἡ ὑπὸ τοῦ ἐγκρίτου καθηγητοῦ κ. Σ. Παπανικολάου διευθυνομένη εἰσήλθεν εἰς τὸ τρίτον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἔτος.

Κρητικὸς Ἀδότης. Τὸ μόνον ἐν Κρήτῃ φιλολογικὸν περιοδικόν. Ἐξεδόθη τὸ 5ον φυλλάδιον εἰκονογραφημένον. **Περιεχόμενα** : Ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ οἱ προστάται αὐτοῦ ὑπὸ Οὐλερίχου Βιλαμόβιτς. — Μάξιμος ὁ Μαργούνιος ἐπίσκοπος Κυθήρων. — Ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ 1908. — Τὸ ὄργανόν (διήγημα). — Ἡ Σαπφὼ ποίημα ὑπὸ Αἰμιλ. Ἐλευθεριάδου κ.λ.π.

Ἐν Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.